

Θεσσαλονίκη: Ευφραίνου πόλη του Μεγαλομάρτυρα και των Νεομαρτύρων.

Στέλιος Κούκος

Μεγαλομάρτυρας, άγιος Δημήτριος. (Ψηφιδωτό από τον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης).

Η Θεσσαλονίκη λαμπροφορεί!

Το Πάσχα του φθινοπώρου έχει το επίκεντρο της την “συμβασιλεύουσα”!

Την «πρώτη μετά την πρώτη», την “υπερέχουσα πάσης άλλης” πόλης!

Την γενέτειρα του αγίου Δημητρίου και τον τόπο μαρτυρίου του, που τόσο πολύ συνδέθηκαν, που πλέον άγιος και πόλη αποτελούν ένα και το αυτό!

Η μυροβλυσία του Μεγαλομάρτυρα καθιέρωσε τον μεγαλοπρεπή του ναό ως ένα μεγάλο οικουμενικό προσκύνημα. Τα κουτρούβια, δηλαδή τα μικρά δοχεία στα οποία έβαζαν το μύρο του Αγίου και τα οποία έπαιρναν οι προσκυνητές μαζί τους για ευλογία και προς ίαση, τα βρίσκουν ακόμη οι αρχαιολόγοι κατά τις ανασκαφές τους σε διάφορες περιοχές και χώρες.

Όπως είναι γνωστό ο εορτασμός του Μεγαλομάρτυρα Δημητρίου επί Βυζαντίου είχε εξελιχθεί σε οικουμενική εκκλησιαστική, πολιτισμική και εμπορική γιορτή. Σ' αυτήν συμμετείχαν έμποροι και προσκυνητές από την νότια Ρωσία μέχρι την Ισπανία, την Πορτογαλία...

Ο Μυροβλύτης και πολιούχος της Θεσσαλονίκης, Μεγαλομάρτυρας Δημήτριος γιορτάζει και μέσα στην χαρά της πανήγυρης αυτής, προσκαλεί πάντα όλα τα γένη και έθνη να συμμετάσχουν.

Άλλωστε, η μυροβλυσία των αγίων λειψάνων του συνεχίζεται και σήμερα, και αυτές τις μέρες θα ανοιχτεί η λάρνακα του και θα μαζευτεί και θα διανεμηθεί το άγιο μύρο. Σύμφωνα με μαρτυρίες, εκτός από την θεία παραμυθία που εκπέμπει το μύρο του αγίου επιτελεί και θαύματα.

Ο «φιλόπολης» και «σωζόπολης» άγιος καλεί όλους να λάβουν μέρος και στο πανηγύρι ελευθερίας που πρόσφερε ο ίδιος στους κατοίκους της Θεσσαλονίκη από τον οθωμανικό ζυγό πριν από 107 χρόνια. Την απελευθέρωση της πόλης το 1912!

Όταν οι κάτοικοί της υποδέχτηκαν τον ελληνικό στρατό με τον αναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστός Ανέστη»!

Πράγμα που σημαίνει, πως η πόλη και σύμπασα η Ρωμιοσύνη, δεν έζησε μόνον «εν αιχμαλωσία» όλους αυτούς τους αιώνες, αλλά και την «εις Άδου κάθοδο» περίοδο της.

Και μάλιστα, και με τον ίδιο τον άγιο να «υποφέρει» από τις απόψεις του δυνάστη, αφού ο ναός του, όπως και οι σημαντικότερες άλλες εκκλησίες της πόλης, με τα περίφημα ψηφιδωτά και τις τοιχογραφίες, είχαν μετατραπεί σε οθωμανικά τεμένη.

Αλλά, ξέρετε, οι άγιοι μας νιώθουν, πονούν και μας συμπονούν! Γι αυτό και ο Μεγαλομάρτυρας θρήνησε και ο ίδιος την άλωση της πόλης λέγοντας στον Άγιο Αχίλλειο: “Εάλω μοι η πόλις”, και πως βεβηλώθηκε ο ναός του.

Και όμως ο Άγιος Δημήτριος ήταν για τους θεσσαλονικείς: ακριβής φρουρός, φύλαξ άυπνος, τείχος άσειστο, κηδεμόνας.

Και περιφρουρούσε την πόλη του καθιστώντας την θεοφύλακτο, θεοφρούρητο, θεόσωστο! Τι συνέβη, λοιπόν; “Διά τας αμαρτίας του γένους ημών”, απαντά η φωνή της συνειδήσεως του γένους... Ποιος απανθρωπισμός επικρατούσε τις μέρες αυτές;

Ανέκαθεν, όμως, βυζαντινοί αυτοκράτορες και αλλογενείς βασιλείς ήθελαν να τεθούν κάτω από την προστασία του Μεγαλομάρτυρα Δημητρίου. Του στρατιωτικού αγίου όπως επικράτησε να παρουσιάζεται! Πράγμα όχι τυχαίο! Και δεν άργησαν οι ξένοι βασιλείς να τον απεικονίζουν

ακόμη και στα νομίσματά τους. Άλλωστε και η πόλη του, η Θεσσαλονίκη, ήταν το ακριβές αντικείμενο των σχεδίων και του πόθου τους. (Δεν ήταν ποτέ κάτι ξεχωριστό η πόλη από τον άγιο)!

Φυσικά την προστασίαν αυτήν την γνώριζαν καλύτερα ίδιοι οι Θεσσαλονικείς! Κάποιες φορές, έβλεπαν οφθαλμοφανώς να προασπίζεται την πόλη ο άγιος. Έτσι, όταν τον είχαν ανάγκη, προσέφευγαν στο “θεοπάροχο” μνήμα του και τον ναό του για να τον παρακαλέσουν να τους βοηθήσει.

Η πόλη πέρασε 482 χρόνια σκλαβιάς! Και άλλες περιοχές της Ρωμιοσύνης περισσότερο. Και μέσα σ’ αυτήν την ζοφώδη περίοδο πολλά συνέβησαν. Και εξωμόσεις και βασανιστήρια και μαρτύρια!

Και έτσι και η πόλη του Αγίου Δημητρίου, η πόλη των Αγίων, είχε και αυτή το δικό της μερτικό, τόσο στην προσφορά μαρτύρων όσο και στην αντίστοιχη δόξα.

Κατάσπαρτη η πόλη από τόπους μαρτυρίων. Στο Πύργο του αίματος (σήμερα Λευκός Πύργος), στην αγορά Καπάνι, στον ναό της Υπαπαντής, κοντά στον Άγιο Μηνά, παρά την εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου Ιπποδρομίου...

Και εδώ, οι νεομάρτυρές μας λαμπρύνθηκαν με έκτακτα σημεία, με εκλάμψεις θείου φωτός γύρω από τα νεκρά σώματά τους και άλλα σημεία που οι ίδιοι οι διώκτες και δήμιοι δεν άντεχαν να τα βλέπουν. Γι’ αυτό και παρέδιδαν βιαστικά στους χριστιανούς τα σκηνώματα των αγίων μας! Η δόξα των αγίων μας ήταν γι’ αυτούς καταισχύνη! Ντροπή!

«Ευφραίνου εν Κυρίω πόλη Θεσσαλονίκη»! του Μεγαλομάρτυρά σου αλλά και των Νεομαρτύρων και των τόπων μαρτυρίων.

Του Μεγαλομάρτυρα και απελευθερωτή σου!

Τέτοιες μέρες η πόλη ευωδιάζει και είθισται να επικρατεί καλοκαιρία! Και δεν είναι τυχαίο!

Πηγή : www.pemptousia.gr/